

✧ Texty na tento týden – Sk 1:1–26

✧ Základní verš

„...ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1:8)

Ježíšovo poslání na zemi bylo dokonáno. Bůh měl brzy seslat Ducha svatého. Ten bude různými znameními a zázraky podporovat práci učedníků. Dá jim moc a povede je v misijním úsilí, které zasáhne celou Zemi. Ježíš nemohl zůstat v podobě člověka s učedníky navždy. Důvodem nebylo jen fyzické omezení, které souviselo s jeho vtělením a které by bylo pro celosvětovou misií omezením. Pro seslání Ducha svatého bylo nezbytné, aby Ježíš vystoupil na nebesa a byl oslaven.

Učedníci však těmto skutečnostem až do Ježíšova vzkříšení nerozuměli. Když všechno opustili a rozhodli se ho následovat, věřili, že je politickým vysvoboditelem, který jednoho dne vyžene Římany z jejich země, obnoví vládu Davidovy dynastie a zašlou slávu Izraele. Nic jiného si vlastně ani neuměli představit. A právě nechápavost učedníků byla hlavním problémem závěrečných slov, která Ježíš adresoval svým následovníkům.

Zaslíbení Ducha svatého zaznívá právě v tomto kontextu. První kapitola knihy Skutky apoštolů, kterou tento týden studujeme, zaznamenává nejen Ježíšova poslední slova, ale popisuje i jeho nanebevzetí a způsob, jakým se raná církev připravovala na Letnice.

✧ Týden ve zkratce:

- Obnova Izraele
- Poslání učedníků
- Přijde znovu
- Příprava na Letnice
- Dvanáct apoštolů
- Podněty k zamyšlení

NE 1. července – Obnova Izraele

Sk 1:6.7 „⁶Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“

⁷Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci.““

Ž 89:4.5.36-38 „⁴Řekls : „Uzavřel jsem smlouvu se svým vyvoleným, přísahal jsem Davidovi, svému služebníku: ⁵Dám, že tvé potomstvo bude navěky stát pevně, já jsem zbudoval tvůj trůn pro všechna pokolení.“ ... ³⁶Jednou jsem přísahal na svou svatost. Cožpak bych lhal Davidovi? ³⁷Jeho potomstvo potrvá navěky, i jeho trůn přede mnou bude jako slunce, ³⁸pevně bude stát navěky jako měsíc, věrný svědek nad oblaky.““

Iz 9:6 „Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.“

Ez 37:25 „Budou sídlit v zemi, kterou jsem dal Jákobovi, svému služebníku, v níž sídlili vaši otcové. Budou v ní sídlit oni i jejich synové a synové jejich synů navěky a David, můj služebník, bude jejich knížetem navěky.“

Da 2:44 „Ve dnech těch králů dá Bůh nebes povstat království, které nebude zničeno navěky, a to království nebude předáno jinému lidu. Rozdrtí a učiní konec všem těm královstvím, avšak samo zůstane navěky.“

Da 7:13.14 „¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctávali všichni lidé různých národností.“

Iz 52:13-15 „¹³Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší. ¹⁴Jak mnozí strnuli úděsem nad tebou! Jeho vzezření bylo tak znetvořené, že nebyl podoben člověku, jeho vzhled takový, že nebyl podoben lidem.

¹⁵Avšak on pokropí mnohé pronárody krví, před ním si králové zakryjí ústa, protože spatří, co jim nebylo vyprávěno, porozumějí tomu, o čem neslyšeli.“

Iz 53:1-12 „¹Kdo uvěří naší zprávě? Nad kým se zjeví paže Hospodinova? ²Vyrostl před ním jako proutek, jak oddenek z vyprahlé země, neměl vzhled ani důstojnost. Viděli jsme ho, ale byl tak nevzhledný, že jsme po něm nedychtili. ³Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. ⁴Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. ⁵Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. ⁶Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. ⁷Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. ⁸Byl zadržán a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyřazen ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. ⁹Byl mu dán hrob se svěvolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti. ¹⁰Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrusit ho nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu. ¹¹Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. ¹²Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme. ¹²Proto mu dám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných.“

Da 9:26 „Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyni uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení.“

L 17:24.25 „²⁴Jako když se zableskne a rázem se osvětlí všecko pod nebem z jednoho konce nebe na druhý, tak bude Syn člověka ve svém dni. ²⁵Ale nejprve musí mnoho trpět a být zavržen od tohoto pokolení.“

L 24:25.26 „²⁵A on jim řekl: „Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! ²⁶Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a tak vejít do své slávy?““

Mt 16:16.20 „¹⁶Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“ ... ²⁰Tehdy nařídil učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš.“

Mk 10:35-37 „³⁵Přistoupili k němu Jakub a Jan, synové Zebedeovi, a řekli mu: „Mistře, chtěli bychom, abys nám učinil, ož tě požádáme.“ ³⁶Řekl jim: „Co chcete, abych vám učinil?“ ³⁷Odpověděli mu: „Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po levici v tvé slávě.““

L 9:46 „Přišlo jim na mysl, kdo z nich je asi největší.“

PO 2. července – Poslání učedníků

Sk 1:6-8 „⁶Ti, kteří byli s ním, se ho ptali: „Pane, už v tomto čase chceš obnovit království pro Izrael?“ ⁷Řekl jim: „Není vaše věc znát čas a lhůtu, kterou si Otec ponechal ve své moci; ⁸ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.““

Iz 44:3 „Já vyleji vody v místa zprahlá žízní, bystřiny na suchou zemi. Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou.“

Jl 3:1.2 „¹I stane se potom: Vyleji svého ducha na každé tělo. Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění. ²Rovněž na otroky a otrokyně vyleji v oněch dnech svého ducha.“

L 4:18-21 „¹⁸Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, ¹⁹abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ ²⁰Pak zavřel knihu, dal ji sluhovi a posadil se; a oči všech v synagóze byly na něj upřeny. ²¹Promluvil k nim: „Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.““

Iz 61:1.2 „¹Duch Panovníka Hospodina je nade mnou. Hospodin mě pomazal k tomu, abych nesl radostnou zvěst pokorným, poslal mě obviňovat rány zkroutěných srdcem, vyhlásit zajatcům svobodu a vězňům propuštění, ²vyhlásit léto Hospodinovy přízně, den pomsty našeho Boha, potěšit všechny truchlící.“

J 7:39 „To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“

Sk 2:33 „Byl vyvýšen na pravici Boží a přijal Ducha svatého, kterého Otec slíbil; nyní jej seslal na nás, jak to vidíte a slyšíte.“

Sk 1:21.22 „²¹Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, ²²od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání.“

Sk 4:20 „Nebot' o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“

PÁ 8. července – Podněty k zamyšlení

„Období mezi Letnicemi a druhým příchodem (ať již bude dlouhé, nebo krátké) má být naplněno celosvětovou církevní misí v moci Ducha. Následovníci Krista měli zvěstovat, co Ježíš vykonal při svém prvním příchodu. Kromě toho měli lidi vyzývat, aby při přípravě na jeho druhý příchod dělali pokání a aby věřili. Měli být jeho svědky až „na sám konec země“ (Sk 1,8) a až „do skonání tohoto věku“ (Mt 28,20). Nesmíme si dovolit zůstat stát, dokud nebude dosaženo obou cílů.“ (Stott, John R. W., Zápas mladé církve: Poselství skutků apoštolských. Návrat domů, Praha 1999; str. 42)

„Poslání, které Kristus svěřil učedníkům, se vztahuje na všechny věřící. Zahnuje i křesťany, kteří budou žít před koncem času. Je velkým omylem myslet si, že dílo záchrany leží jen na ustanovených kazatelích. Každý, ke komu promluvil nebeský hlas a kdo přijímá Kristův život, je povolán zvěstovat evangelium a pracovat pro záchranu svých bližních. Proto byla založena církev a ten, kdo do ní slavnostním slibem vstoupil, se tím zavázal ke spolupráci s Kristem.“ (DA 822; TV 524)



Otázky k rozhovoru

1. Text Sk 1,7 ukazuje na Ježíšova slova v Mk 13,32: „O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“ Ellen G. Whiteová píše: „Už nikdy nezazní žádné poselství pro Boží lid, které by bylo založeno na časovém údaji. Není nám svěřeno znát ani čas vyhlití Ducha, ani čas Kristova příchodu.“ (ISM 188) Na jiném místě dodává: „Každý, kdo začne zvěstovat poselství o hodině, dni nebo roku Kristova příchodu, ... přináší poselství, které mu Pán nikdy nesvěřil.“ (AR 12. 9. 1893) V čem spočívá význam těchto biblických textů a jejich komentářů pro nás dnes? Proč jsou někteří lidé stále v pokušení určovat data a odhadovat alespoň přibližný čas Ježíšova příchodu? V čem spočívá největší nebezpečí takového jednání?

2. Metodistický misionář E. Stanley Jones říkal, že když se snažil obhajovat Boha, nedařilo se mu, ale když začal o Bohu svědčit, prožíval ve své službě úspěch. Uvažujte společně o této myšlence.

3. Jak rozumíte významu modlitby v rané církvi? Není náhoda, že u popisu téměř všech důležitých rozhodnutí prvotní církve nacházíme zmínku o modlitbě (Sk 1,24; 8,14–17; 9,11.12; 10,4.9.30; 13,2.3). Jaký význam má modlitba ve vašem životě a v životě vašeho sborového společenství? Co je obsahem vašich modliteb?

Sk 1:24 „Pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil.““

Sk 8:14-17 „¹⁴Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. ¹⁵Oni tam přišli a modlili se za ně, aby také jim byl dán Duch svatý, ¹⁶neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. ¹⁷Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha svatého.“

Sk 9:11.12 „¹¹Pán mu řekl: „Jdi hned do ulice, která se jmenuje Příčná, a v domě Judově vyhledej Saula z Tarsu. Právě se modlí ¹²a dostalo se mu vidění, jak k němu vchází muž jménem Ananiáš a vkládá na něj ruce, aby opět viděl.““

Sk 10:4.9.30 „⁴Pohlédl na něj a pln bázně řekl: „Co si přeješ, Pane?“ Anděl odpověděl: „Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. ... ⁹Druhého dne, právě když se blížili k městu, vyšel Petr za polehna na rovnou střechu domu, aby se modlil. ... ³⁰Kornélius odpověděl: „Jsou to právě tři dny, co jsem se v tuto chvíli modlil ve svém domě odpolední modlitbu, a náhle stál přede mnou muž v zářícím rouchu.““

Sk 13:2.3 „²Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.“ ³A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu.“



1J 1:1-3 „¹Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života. ²Ten život byl zjeven, my jsme jej viděli, svědčíme o něm a zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a nám byl zjeven. ³Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.“

L 24:46-48 „⁴⁶Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; ⁴⁷v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. ⁴⁸Vy jste toho svědky.“

Iz 2:1-5 „¹Slovo o Judsku a Jeruzalému, jež ve vidění přijal Izajáš, syn Amósův. ²I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčít nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. ³Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učít svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. ⁴On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. ⁵Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle!“

Sk 1:3 „Jim také po svém umučení mnoha způsoby prokázal, že žije, po čtyřicet dní se jim dával spatřit a učil je o království Božím.“

Sk 3:17-19 „¹⁷Vím ovšem, bratří, že jste jednali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové. ¹⁸Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět. ¹⁹Proto činite pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.“

ÚT 3. července – Přijde znovu

Sk 1:9-11 „⁹Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. ¹⁰A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu ¹¹a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.““

L 24:51 „A když jim (Ježíš) žehmal, vzdálil se od nich a byl nesen do nebe.“

Sk 2:24.32 „²⁴Ale Bůh ho vzkřísil; vytrhl jej z bolestí smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci. ... ³²Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.“

Ř 6:4 „Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkřísěn z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.“

Ř 10:9 „Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.“

Sk 1:9 čsp „Když to pověděl, byl před jejich zraky vyzdvižen a oblak jim ho vzal z očí.“

Sk 10:30 „Kornélius odpověděl: „Jsou to právě tři dny, co jsem se v tuto chvíli modlil ve svém domě odpolední modlitbu, a náhle stál přede mnou muž v zářícím rouchu.“

J 20:12 „Marie spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou.“

Zj 1:7 „Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu nařikat všechna pokolení země. Tak jest, amen.“

L 9:26 „Kdo se stydí za mne a za má slova, za toho se bude stydět Syn člověka, až přijde v slávě své i Otcově a svatých andělů.“

2Te 1:7 „Bůh vás utiskované spolu s námi vysvobodí, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly.“

ST 4. července – Příprava na Letnice

Sk 1:12-14 „¹²Potom se z hory, které se říká Olivová, vrátili do Jeruzaléma; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujit v sobotu. ¹³Když přišli do města, vystoupili do horní místnosti domu, kde pobývali. Byli to Petr, Jan, Jakub, Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Zélóta a Juda Jakubův. ¹⁴Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu se ženami, s Marií, matkou Ježíšovou, a s jeho bratry.“

Mt 24:29.30 „²⁹Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce, měsíc ztratí svou zář, hvězdy budou padat z nebe a mocnosti nebeské se zachvějí. ³⁰Tehdy se ukáže znamení Syna člověka na nebi; a tu budou lomit rukama všechny čeledi země a uzří Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s velkou mocí a slávou.“

L 24:52 „Oni před ním padli na kolena; potom se s velikou radostí navrátili do Jeruzaléma.“



L 8:1-3 „¹Potom Ježíš procházel městy a vesnicemi a přinášel radostnou zvěst o Božím království; bylo s ním dvanáct učedníků ²a některé ženy uzdravené od zlých duchů a nemoci: Marie, zvaná Magdalská, z níž vyhnal sedm démonů, ³Jana, žena Herodova správce Chuzy, Zuzana a mnohé jiné, které se o ně ze svých prostředků staraly.“

L 23:49 „Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje a všechno to viděly.“

L 24:1-12 „¹Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. ²Nalezly však kámen od hrobu odvalený. ³Vešly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. ⁴A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. ⁵Zachvátil je strach a sklonily tvář k zemi. Ale oni jim řekli: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? ⁶Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, ⁷že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát.“ ⁸Tu se rozpomenuly na jeho slova, ⁹vrátily se od hrobu a oznámily všecko jedenácti učedníkům i všem ostatním. ¹⁰Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které to pověděly apoštolům. ¹¹Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. ¹²Petr se rozběhl k hrobu, nahlédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátno. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo.“

Mk 6:3 „³Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?“ A byl jim kamenem úrazu.“

Mt 1:25 „Ale nežili spolu, dokud neporodila syna; a dal mu jméno Ježíš.“

L 2:7 „I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechem.“

Mk 3:21 „Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl.“

J 7:5 „Ani jeho bratři v něj totiž nevěřili.“

1K 15:7 „Pak se ukázal Jakobovi, potom všem apoštolům.“

Sk 12:17 „Pokynul jim rukou, aby je uklidnil, a vypravoval jim, jak ho Pán vyvedl z vězení; nakonec jim řekl: „Povězte to Jakobovi a ostatním bratřím.“ Pak odešel z města.“

Sk 15:13 „Když domluvili, ujal se slova Jakob a řekl: „Bratři, slyšte mne!““

Sk 21:18 „Nazítlí se Pavel odebral i s námi k Jakobovi, kde se sešli všichni starší.“

Ga 2:9.12 „⁹Když poznali milost, která mi byla dána – Jakob a Petr a Jan, kteří byli uznáváni za sloupy církve – podali mně a Barnabášovi pravici na stvrzení naší dohody, že my půjdeme mezi pohany a oni mezi židy. ... ¹²Nejprve jidal totiž společně s pohany; když však přišli někteří lidé z okolí Jakubova, začal couvat a oddělovat se, protože se bál zastánců obrázků.“

L 24:53 „Byli stále v chrámě a chválili Boha.“

ČT 5. července – Dvanáct apoštolů

Sk 1:21.22 „²¹Proto jeden z těch mužů, kteří s námi chodili po celý čas, kdy Pán Ježíš byl mezi námi, ²²od křtu Janova až do dne, kdy byl od nás vzat, musí se spolu s námi stát svědkem jeho zmrtvýchvstání.“

Sk 1:15.23-26 „¹⁵V těch dnech vstal Petr ve shromáždění bratří – bylo tam pohromadě asi sto dvacet lidí – a řekl: ... ²³Vybrali tedy dva, Josefa, jménem Barsabas, zvaného Justus, a Matěje; ²⁴pak se modlili: „Ty, Pane, znáš srdce všech lidí; ukaž, koho z těch dvou sis vyvolil, ²⁵aby převzal místo v této apoštolské službě, kterou Jidáš opustil a odešel tam, kam patří.“ ²⁶Potom jim dali losy a los padl na Matěje; tak byl připojen k jedenácti apoštolům.“

Sk 4:33 „Boží moc provázela svědectví apoštolů o vzkříšení Pána Ježíše a na všech spočívala veliká milost.“

1K 9:1.2 „¹Nejsem snad svoboden? Nejsem apoštol? Neviděl jsem Ježíše, našeho Pána? Nejste vy mým dílem v Pánu? ²I kdybych pro jiné apoštolem nebyl, pro vás jím jsem! Vždyť pečeti mého apoštolství jste vy sami tím, že jste uvěřili v Pána.“

1K 15:8 „Naposledy ze všech se jako nedochůdčeti ukázal i mně.“

Ga 2:6-9 „⁶Od těch však, kteří se těšili zvláštní vážnosti – čím kdysi byli, na tom mi nic nezáleží, Bůh přece nikomu nestraní – ti tedy, kteří se těšili zvláštní vážnosti, mi nic dalšího neuložili; ⁷naopak nahlédli, že mně bylo svěřeno zvěstovat evangelium pohanům tak jako Petrovi židům. ⁸Vždyť ten, který dal Petrovi sílu k apoštolství mezi židy, dal ji také mně k službě mezi pohany. ⁹Když poznali milost, která mi byla dána – Jakob a Petr a Jan, kteří byli uznáváni za sloupy církve – podali mně a Barnabášovi pravici na stvrzení naší dohody, že my půjdeme mezi pohany a oni mezi židy.“

Sk 14:4 „Obyvatelstvo města se rozdělilo: jedni byli při židech, druzí při apoštolech.“

Ga 1:19 „Nikoho jiného z apoštolů jsem neviděl, jen Jakuba, bratra Páně.“

Ef 4:11 „A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštolů, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele.“



Lv 16:5-10 „⁵Od pospolitosti Izraelců vezme dva kozly k oběti za hřích a jednoho berana k oběti zápalné.

⁶Potom přivede Áron býčka jako svou obět za hřích a vykoná za sebe a za svůj dům smírčí obřady. ⁷Vezme i oba kozly a postaví je před Hospodina, u vchodu do stanu setkávání. ⁸O obou kozlech bude Áron losovat: jeden los pro Hospodina, druhý pro Azázela. ⁹Pak přivede Áron kozla, na kterého padl los pro Hospodina, a připraví jej v obět za hřích. ¹⁰Kozel, na kterého padl los pro Azázela, bude postaven živý před Hospodina, aby na něm vykonal smírčí obřady a vyhnal jej k Azázelovi na poušť.“

Nu 26:55 „Země bude rozdělena losem; budou dědit podle jmen otcovských pokolení.“

Sk 5:3 „Ale Petr mu řekl: „Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole?““

Sk 11:15-18 „¹⁵Když jsem k nim začal mluvit, sestoupil na ně Duch svatý, jako už na počátku sestoupil na nás. ¹⁶Tu jsem si vzp omněl na to, co řekl Pán: „Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni Duchem svatým.“ ¹⁷Jestliže tedy jim Bůh dal stejný dar jako nám, když uvěřili v Pána Ježíše Krista, jak jsem já v tom mohl Bohu bránit?“ – ¹⁸Po těch slovech bratři už nic nenamítali, ale velebili Boha: „Tak i pohany povolal Bůh k pokání, aby dosáhli života!““

Sk 13:2 „Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: „Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.““

Sk 16:6-9 „⁶Poněvadž jim Duch svatý zabránil zvěstovat Slovo v provincii Asii, procházeli Frygií a krajinou galatskou. ⁷Když přišli až k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Duch Ježíšův jim to nedovolil. ⁸Prošli tedy Mysií a přišli k moři do Troady. ⁹Tam měl Pavel v noci vidění: Stanul před ním jakýsi Makedonec a velmi ho prosil: „Přeplav se do Makedonie a pomoz nám!““